

ONYEDİNCİ LEM'A VE ONYEDİNCİ SÖZ'DEN DERS-2

Hulusi Bey: Kendisine asker olacak yaşa getirdikten sonra tekalif-i İlahiyesini bize yükledi. Teklif ettiği şeyler de gücümüzün yeteceği şeylerdir. Bunu böyle yaptıktan sonra, son soru burada bizi ebedi bırakmıyor. Bizden evvelkilerinin vaziyetini düşünürsek onlar daha kâmil insanlar, daha kuvvetli padişahlar, hanlar, hanzadeler, şehzadeler hep buraya uğrayıp gitmişler, uğrayıp gitmişler biz demir kazık değiliz, burada duracak değiliz. Demirkazık değil, koca dağları bile gözümüzün önünde tarumar ediyor. İşte Nikaragua mıydı, ne zıkkımdı o? Birkaç gün evvel ne hale getirdi? Hayalet şehir hükmüne getirdi merkez-i hükümetini. Memleketimizde bunun numuneleri görülmedi mi? Yetiştik, gördük. İki sene evvel Bingöl'deki hadiseyi düşünün. Ondan bir sene evvel Varto'da, ondan biraz evvel daha ileriye git, Erzincan'da, Erbaa'da, efendim Kütahya'nın bilmem nerelerinde, nedir bu hal yani? Demek ki bu memleket Müslüman memleketi ama o kadar derin bir uykuda ki! Yok canım, uykuda değil, öyle faaliyet gösteriyorlar ki, ne diyorsun, ne uykusu? Ama gösterdikleri faaliyet şu üç günlük hayat-ı dünyeviyeye münhasır, ilerisi için değil. Sanki ebedi olarak bu alemde kalacaklarmış gibi bir davranış içindeler. Bunun adı gaflettir. Neden gaflet? Allah'tan, ahiretten, ölümden gaflet. Halbuki Allah var, daima bizim üzerimizde tasarrufunu gösteriyor. Evet, ölüm de var, daima bize de nidâ ediyor:

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَأَتَّهُمْ مَيِّتُونَ

(Zümer Suresi, 30. Ayet)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

(Ankebut Suresi, 57. Ayet)

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

(Kasas Suresi, 88. Ayet)

Bunlar Allah'ın kelamı. Şimdi biz bunların hiçbirisinden uyanmazsak, takdir edersiniz ki muhatabım buradaki Allah'ın lütfuyla Kur'anî dersten, imanî sohbetten bir lezzet almak için buraya işini bırakmış gelmiş olan zatlar değil. Öyle mi? Onlar değildir yani buradaki fakat biz hali düşünelim. Şu memleketin nüfusuna kıyas edin, uyanıkların vaziyetini düşünün. Yani adet itibariyle, kemiyet itibariyle, miktar itibariyle sayısı az. Eğer hakikaten bu sayılarla muvazene edersek çok aldanırız. Cenab-ı Hak eğer hiçbir mahluk kendisine mut'i olmasa idi; peygamberleri de isyan etmezler, onların hakkında vacip olan sıfatlar, peygamberler asla isyan etmezler, tam itaat mümessilidirler onlar. Onların bulunması kâfidir. Üst tarafını hiç sayabilir Cenab-ı Hak. Fakat onları kendisi için intihap ettiği için onları kendisi saymış. Kulların erişemeyeceği peygamberlik rütbesiyle onları tavzif etmiş, taltif etmiş. Bu, çalışmakla elde edilecek bir mertebe değildir. Üst tarafı? Yani varmış yokmuş, Allah'ın

inde farkı var mı? Yoktur. E daha neye getirdi bizi? Bu aleme getirmekten gaye ne? Müptela alemi, imtihan alemi. “Peygamber göndermediğim kavme azap etmem” diyor.

أَسْتَعِذُ بِاللَّهِ * وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا

(İsra Suresi, 15. Ayet)

Peygamberleri göndermiş. Bizden o tebliği aldıktan sonra, o ferman-ı Padişahiye itaat etmeli. Bu padişah, Zülcelal bir padişah. Hem Zülcelâl'dir, hem Zülkemâl'dir, hem Erhamür-Râhimîn'dir, hem Azîzün züntikam'dır. Ona karşı başkaldıranların vücud-u habislerini ortadan kaldırmaya her an muktedirdir. Ne yapacağız, bizim çâremiz nedir? Madem ki Allah birdir diyoruz, o Allah'ın birliğini dilimiz söylediği zaman kalbimizden bir tasdik gelmeli. Amenna, amenna, amenna. İşte La ilahe illallah, La Halıka illallah dediğin zamanda, kalpten de Amenna billah; La Rezzâka illallah, Amenna billah, kalp bunu söylemeli. Öyleyse papağan değiliz ki yalnız dilimiz konuşsun. Allah'ı birledikten sonra, başkalarına Mabud'a yapılacak tazimi yapmayacağız. Kim olursa olsun, Mabud olmaya O'ndan başka layık biri var mıdır?

-: Hayır.

Hulusi Bey: Bütün ihtiyaçlarımızı O'ndan istiyoruz, bütün nimetler O'nundur. Nimetleri verene karşı halis şükür vazifemizdir. Bizi ve bütün mahlukatı, mevcudatı yoktan var eden, bu iptila aleminde onları yerleştiren, tavzif eden, zaman zaman değiştirip yerlerini tebdil edip bu alemden ebed alemine doğru sevkıyatı devam ettiren bir Mutasarrıf-ı Zışan var, bir Mutasarrıf-ı Hakiki var. Bir seldir gidiyor; “Beşer yolculuğu kesilmiyor, sür'at peyda ediyor” buyuruyor. Kesildi mi beşerin yolculuğu? Artık öteki aleme sevkıyat durdu mu? Sel gitmiyor mu artık? Gidiyor, gidiyor. Sel gibi akıyoruz. Ömürlerimiz de böyle sel gibi geçiyor. Hayatımız da böyle geçiyor.

Fakat bu bize verdiği nimetlerin, Mün'im-i Hakiki hesabını tutuyor. Her birisinden bizi mesul edecek. Kitaplarımız bunu haber veriyor. O alemde ilk suali bu olacak Cenab-ı Hakk'ın, “Ömrünü nerede ifna ettin?”. Bu ehemmiyetli suale cevap vermek için ömrümüzü bir gün olarak kabul edeceğiz. Bir tek gün. Nedir o? Fecr-i sadık, tan yeri ağarmaya başladığından yatma zamanına kadar, uyku zamanına kadar, bir günümüz var. Bugün de, Cenab-ı Hakk'a karşı beş vakit de ibadetimiz var. Bu ibadet, eski devirlerde olduğu gibi, yani Müslümanlığın kuvvetli olduğu devirlerde olduğu gibi değil. Bugün o kadar kolaylaştırmış ki. İşte, her 100 başında, Cenab-ı Peygamber öyle buyuruyor: “Her 100 başında birini bu ümmete Cenab-ı Hak gönderir ki, dinlerini tecdit ede.” Onları, La ilahe illallah'a yanaştıra, uzaklaşmışlar. Allah'ın birliğini, varlığını, Mutasarrıf-ı Hakiki O olduğunu, Mün'im-i Hakiki O olduğunu unutmuşlar. Bu zamanki iptilalar tevhide zarar veriyor, tevhide. Allah'ı birlemeye zarar veren neticelere götürüyor bizi. Bu gaflet çok kalın bir gaflettir, çok siyah bir buluttur. Cenab-ı Hak bizi bu zamana yetiştirdi, fakat bize

وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ

(Fussilet Suresi, 46. Ayet)

Cenab-ı Hak kullarına zulmetmez, kullarına zulmetmez.

أَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ * إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

(Nisa Suresi, 40. Ayet)

Miskal-i zerre zulümden münezzehtir Cenab-ı Hak. E peki nedir bu çektiğimiz yahu? Bu ne haldir? Sen bizi bayağı korkutuyorsun bu gece. Vallahi halimizi söylüyorum. Bize en çok lazım olan tevhid dairesinde sebat ve metanet, tekalif-i İlahiyeye boyun vermeye devam etmek. Mektupların birisinde, ufak başlangıçta Mevlana Celaleddin Rumî'nin nefisine dediği, onu da naklediyor. Ne diyor:

أَوْ كُفْتُ أَلَسْتُ وَ تُو كُفْتِي بَلَى شُكْرِ بَلَى چِيسْتِ كَشِيدَنْ بَلَا *

(6. Mektup)

O dediği Allah. O sana ne dedi: “Elestü birabbiküm?” Müslüman mısınız? Ne zamandan beri?

-: Kalu Bela

Hulusi Bey: Kalu beladan beri. Onu biliyoruz. Ama bak Mevlana'yı dinle, diyor ki:

أَوْ كُفْتُ أَلَسْتُ وَ تُو كُفْتِي بَلَى

Sen de o zaman dedin ki: Kalu bela. Bunun şükrü nedir? Şimdi seni getirdi belalı bir memleketin içerisine attı.

شُكْرِ بَلَى چِيسْتِ كَشِيدَنْ بَلَا

İbtıla aleminde sabırla, metanetle, rıza ile Cenab-ı Hakk'ın icraatını tenkit etmeden, ubudiyet dairesinde kalıp, Mabudiyetin dairesine şekva değil şükür göndermek vazifemizdir. Mevlana buraya işaret ediyor, ne diyor:

أَوْ كُفْتُ أَلَسْتُ وَ تُو كُفْتِي بَلَى شُكْرِ بَلَى چِيسْتِ كَشِيدَنْ بَلَا *

Haa, seni rahat edeceğin

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهَمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

(Hicr Suresi, 3. Ayet)

beyanat-ı Kur'aniyesine göre burada yiyip içip oynamak, keyfe mayeşâ yaşamak için gönderilmiş değil. Bu alem böyle bir alem değil.

Her hareketimiz Halık'ın gizli memurları tarafından tespit ediliyor, filmler durmadan çekiliyor. Bu oyuncak filmler gibi değil bunlar. Televizyona verecek, bilmem ne edecek, orada şöyle şöyle yapıp da konuşacak, gerdan kıracak, o biçim konuşmalar değil bunlar. Bu filmler ne yırtılır, ne yanar, ne zayi olur, İlahî filmler. İlahî memurların yaptığı filmler, mahfuz kalacak. Evet,

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

(Vakıa Suresi, 16. Ayet)

var. Ehl-i Cennet, Cennet saraylarında tahtlar üzerinde, serir taht demek, o tahtlar üzerinde karşılıklı

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

(Saffat Suresi, 44. Ayet)

O serirler üzerinde karşılıklı oturup birbirlerine dünya maceralarını nakledecekler. İnşaallah şu ufacık cemaatimiz ve bu dava içerisinde karınca kaderince memleketin neresinde olursa olsun, böyle bir zamanda, böyle bir zaman nedir? Fesad-ı ümmet zamanıdır. Bu zamanın adını Peygamber koymuş, biz değiştiremeyiz. Ümmet fesada gitmiş mi?

:-Evet

Hulusi Bey:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ

(Rum Suresi, 41. Ayet)

ayet-i Kur'aniye mi? Olmuş aşikar yahu. Böyle bir zamanda Cenab-ı Hak bize lütfetmiş, Efendim ben geldim, beni kim zorladı? Ben istemeseydim gelmezdim. Gelemezsin efendi. İçine bir ateş düşmüş, bir muhabbet seni buraya bir şevk, bir iştiyak var ki sende, bu ancak Allah vergisidir ha. İstemekle değil. Seni beni iyiliğe sevk eden Allah'tır. Her türlü fenalığa cesaretleri de var. Peki, böyle bir vaziyette biz diyelim ki efendim işte biz istedik de Cenab-ı Hak. Evet evet, istemek de hakkımız diyeceğiz. “Ya Rabbi bizi zümre-i salihlere ilhak buyur. Bu alemde bizi iyilerle hemdert et, hem sohbet et.” deriz. Ama mütehakkimane “Bak karışmam ha! -Haşa, yüz bin kere hâşâ!- Beni niye yarattın, sonra şikayet ederim ha!”. Vah zavallı insancık, böyle bir mikroba mağlup oluyoruz yahu. Bir tek mikrop, Allah'ın emrini aldı mı, “Şu bina-i vücudu yık!” dedi mi, bakıyorsun aslan gibi bir adam birkaç gün içerisinde eridi. Burada bir hatırayı söyleyeceğim: Hoca Hacı Feyzi, Allah rahmet etsin. Şeyi de çok şişmandı. Sizin içinizde bilenleriniz vardır. Burada birkaç tane ihtiyar var. Deli hacı denilen zat hoca. O talebesi olduğu için demiş ki: “Hocam, bu kadar şişman, ölürsen seni nasıl taşıyacağız?”. “Ulan” demiş, “Öyle eririm ki, bir deri bir kemik kalırım, beni uçurarak

götürürsünüz”. Hakikaten, diyor vefat ettiği zaman, bir deri bir kemik kalmıştı. Ben bulunmadım burda. Şişmanlık da kalmıyor. Hiç, hiçbir şey kalmıyor. Kalacak nedir ya? Cenab-ı Hak’ın indinde muhafaza edilecek iki şey var. İki şey var Allah’ın muhafaza edeceği, bize faydası dokunacak iki şey var.

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ

(Fatır Suresi, 10. Ayet)

değil mi? İki şey var.

-: Allah!

Hulusi Bey: Ya ya ya. Nedir? Kardeşim evdeyiz evde, üstü ev sağı ev, solu ev. Burda şey etme. Şimdi Cenab-ı Hak kelime-i tayyibe, kelime-i şehadet, kelime-i tevhidi, onu muhafaza eder. Bak mevzumuzla münasip şeyleri söylüyoruz. Bu da Cenab-ı Hak’ın lütfudur yani. Oradan böyle dolaşır getirip bunları da böyle katar katmak, evet bu Allah’ın lütfü

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ

. (Fatır Suresi, 10. Ayet)

Kelime-i tayyibemiz efdalüzzikr olan لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ tır. Amel-i salih, o imanın bizden sızdırdığı şeydir amel. Ne yapıyoruz biz? Bir adam mümin mi? Ondan İslamiyete yakışan o iman, o kaba iman girdiğinin alameti olan iyi ameller, salih ameller zuhura geliyorsa, Cenab-ı Hak onları zayi eder mi? Asla. Erhamur-Râhimîn’dir canım. Bu biçare kullarının bir kelime-i tevhidini, bir Elhamdulillah’ını, bir Sübhanallah’ı zayi eder mi? Etmez. Onları hem zayi etmiyor, hem bizim hesabımıza temsil alemine, alem-i misale, görüyoruz, meleklerin ağzında bize ebede kadar sermaye hazırlatıyor, bir Elhamdulillah kelimesi. Böyle bir Rabbimiz var. Şimdi derler: “Allah var, gam yok”. Öyle bir Allah ki, Erhamür-Râhimîn. Bizim şöyle o kadar ince düşünmeden Elhamdulillah dememizi böyle manevi tezgâhlarda, bize ebedi hayatta, saadet-i hakikiyeyi temin edecek surette çoğaltan bir Rabbimiz, Erhamür-Râhimin denilmeye layık değil midir? Elbette! Elhamdulillah ki Erhamür-Râhimîn’e intisabımız var. Ne ile? İman ile. Nedir alâmeti? La ilahe illallah. Hem dilimiz söylüyor, hem kalbimizden tasdik geliyorsa bu sözümüz doğrudur.

إِشْتَهَ جَدِّدُوا إِيمَانَكُمْ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ‘tan gaye, her dakika madem ki biz değişiyoruz,

madem ki alemimiz değişiyor, madem ki içinde yaşadığımız şu büyük alem, şu geniş alem değişiyor; bu alemde bize faide verecek kelime-i tayyibedir ki, nedir o? La ilahe illallah’ı bilerek, düşünerek, Esmâ-i Hüsnâ adedince La ilahe illallah, La Rahîme illallah, La Kerîme illallah, La Mün’ime illallah. Evet, La Emâne illallah, La Sübhâne illallah. Hep böyle ha bunların hepsini, La ilahe illallah içerisinde düşünerek, manasını taakkul ederek, evet, böyle devam edersek, zamanımız her dakika yenilenmiş olur, alemimiz yenilenmiş olur. O alemimiz böyle bu surette yenilenirse, bu alem bizim lehimize mi şehadet eder, aleyhimize mi şehadet

eder? O zaman diyecek ki: Ya Rabbi Őu alemdeki ne varsa! Şimdi, ah efendilerim, ah azîzler! Őurası hınca hınç denecek derecede cünûd-i İlâhî ile dolmuŐ.

جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا

(Tevbe Suresi, 26. Ayet)

Görünmüyorlar ama ekser bu Őeylerde meclislerde terin zuhuru nedendir? Melaikenin kesret-i nüzulundandır. Melâikeler buraya iniyor. Yahu, taŐ atmadık, bilmem beli tepmedik, yeri kazmadık. Ufacık bir sohbetimize, Cenab-ı Hak meleklerini Őahit tutmak için, bizim kelime-i tayyibemizi o melekler vâsıtasıyla âlem-i melekutta iŐletmeye vermek gibi yani; nihayetsiz bir merhamet gösterirse; böyle bir Rabbe nasıl La ilahe illellah demeyelim? Zerrat-ı vücudiyemiz adedince La ilahe illallah desek, bütün enfâsımız adedince La ilahe illallah desek haktır ve müstehaktır. Cenab-ı Hak bizi bu düşünce ve bu düşüncenin, bu imanın muktezasına tevfi-k-ı hareket edip söylediğimiz gibi amel-i salih iŐleyecek vaziyette buldursun. Cenab-ı Hak bize lütfunu esirgemesin, merhametini esirgemesin. Biz iktidarımızla kendisine tekarrup edemeyiz, yanaŐamayız. İŞte bizi böyle vesilelerle çekip çevirecek, Őu fesat alem içerisinde bizi yağıdan kılı çeker gibi çıkaracak, İnŐallah ebedi mesud edecektir. Biz burada, bu sıkıntılı alemde, yok efendim fazla sıkıntımız da yok canım. Ne var gördüğümüz sıkıntı?

Yalnız اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ

(Hucurat Suresi, 10. Ayet)

sırınca, madem ki kardeŐlerimiz var, onlar zulüm görüyorlar, biz müsterih olamayız. Evet, mümin ona derler ki; dünyanın neresinde olursa olsun, bir mümin kardeŐi eza görüyor, cefa görüyor, zulüm görüyor, kendisi bundan bir teessür duymuyorsa yazıklar olsun ona! Evet, aciziz ama öyle bir Rabbe intisabımız var ki; o zalim de, o mazlûm da, o Rabbimizin nesidir? Kullarıdır. Eğer o mazlum mümin ise, muvahhid ise, kardeŐimizdir.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ fermanı onu içerisinde almıŐtır. Öyleyse biz ona gelen zulümden bir teessür duymalıyız. Bir teessür geldi. E ne edeyim? Vah vah, duydun mu, falan yerde böyle olmuş. Bu yeter mi? İŞte Rabbimize niyaz ederiz, Şimdi biz de diyoruz, açın elinizi bakayım.

Ya Erhamer-Râhimîn, gerek memleketimizde, gerek Őu memleketin hudutları içerisinde, gerek dışında, nerede mümin kardeŐimiz varsa, nerede en ufak zulme hedef olmuş din kardeŐlerimiz varsa; ya Rabbî, zalimleri sana havale ettik, mazlûmlara için de senin için merhamet niyaz ediyoruz, niyazımızı dergâh-ı izzetinde kabule karîn eyle yâ Erhamer-Râhimîn! Amin. Lillahil Fatiha!